

{ אז נדברו }

פרשת חיי שרה תשפ"ג | לסדר: "ברוך ד' אשר לא הסיר חסדו ואמיתו" | גליזון מס': 581

היצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בנקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בנקס: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

האמא שהתעקשה שהבן שלה דווקא לא יהיה מלך אלא הגון לתורה...

בהפטרה של פרשת השבוע אנחנו קוראים על המעשה באדוניה בן חגית שמנסה לקחת את המלוכה לאחר דוד... ואז בת שבע נכנסת לדוד ואומרת לו: הרי אתה נשבעת לאמתך ששלמה בנך ימלוך אחרי והוא ישב על כסא... ואז דוד באמת קורא לבת שבע ואומר לה: שאכן!!! כפי שנשבעתי לך כך יהיה... ולכו תמליכו כעת את שלמה למלך ותורידו אותו אל גיחון...

השאלה מתבקשת מאלוהי: הרי כולנו מכירים את המדרש הידוע: "דברי למואל בן משא אשר יסרתו אמו, וחז"ל דורשים: שבת שבע הייתה מחנכת ומייסרת את שלומלה הקטן ואומרת לו: כל נשות המלך שיש להם ילדים... הם מחנכות אותם שיהיו הגונים למלכות... אבל אני לא רוצה שאתה תהיה מלך... אני רוצה אותך הגון לתורה!! הגון לכביאות!! לא רוצה אותך מלך!!!!!!

אם ככה: אז זה לא מסתדר!!! מצד אחד בת שבע תמיד התנגדה ששלמה יהיה מלך... אם ככה, אז איך פתאום היא מגיעה בטענה שדוד המלך נשבע לה ששלמה יהיה המלך אחריו... הרי היא היא המתנגדת הראשית לזה!! היא זו שכל הזמן הבריחה של שלמה ממלכות...??

ואפשר לומר על דרך הדרש... (ובזהירות אפשר לומר שזה גם הפשט)

זה הולך ביחוד!!!! דוד המלך היה עוקב בנחת ובסיפוק אחרי החינוך הטוב של בת שבע... הוא היה שומע אותה כל בוקר מעירה את שלומלה... קום!!! אתה חייב לקום... אתה לא יכול להמשיך לישון עד סוף ק"ש כמו בני מלכים שהמעמד שלהם מובטח והם לא ממחרים לשום מקום... כי אתה לא!!!! לא הולך להיות מלך... אתה מוכרח לצאת מהמיטה לעבוד על עצמך ולהיות עובד ה' ותלמיד חכם אחרת לא יצא ממך ככככלום... אתה הולך להיות עובד ה' ולא מלך!! דוד המלך יושב ומקשיב מהחדר השני ומחייך ונשבע... מה אמרת בת שבע?? שאת רוצה אותו בן תורה ולא מלך?? אז אני נשבע שדווקא הוא יהיה מלך! דווקא ילד כזה שאמא שלו כ"כ רוצה אותו בן תורה ולא מלך דווקא הוא הכי הגון להיות מלך...

וככה כל הזמן היה כביכול "שלום בית" בין דוד לבת שבע... כל פעם שבת שבע שוב ושוב מבהירה שלומלה שלה יהיה תלמיד חכם... כל פעם שהיא מרחיקה אותו מגינוני המלכות ושולחת אותו בקנאות לבית מדרש ללמוד תורה... דוד עומד מהצד ומפטיר: את אומרת שהוא לא יהיה מלך?? ואני נשבע שדווקא הוא יהיה מלך!!! תמשיכי!!! תמשיכי להתנגד... תמשיכי לבכות עליו בהדלקת נרות שהוא יהיה "את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם..." וככל שהוא יותר ידבוק בכתר תורה שמונתה בקרן זוית ככה אני שוב ושוב אחזור על שבועתי!! דווקא הוא יקבל ממני כתר מלכות ואת משנה התורה שיקרא בו כל ימי חייו...

ושלומלה באמת מופלה לרעה מכל שאר נסיכי המלוכה שמסתובבים בחצר המלכות... אמא שלו כל הזמן מבהירה לו: המצב שלך קשה... אין לך שום סיכוי... יש עלי ועליך רינונים... יש כאלו שחושבים שאתה ממזר... אין לך מה לעשות כאן... רופ לבית מדרש... שם אפילו ממזר ת"ח קודם לכה"ג עם הארץ... אתה לא יכול להתפנק כמו שאר האחים שלך... הם יהיו מלכים ואילו אתה מחוץ לרשימה... דוד המלך שומע... לא מתווכח... לא מוחה... נותן לאמא הנפלאה לחנך כ"כ טוב את בנה... אבל הוא לוחש לה בשקט ואומר: שלמה בנך ימלוך אחרי והוא ישב על כסאיי!!! ואכן... אף אחד לא חולם על זה... כל מי שקצת מכיר את חצר המלוכה ומנסה לנחש מי הולך להיות מלך אחרי דוד... על שלומלה הקטן אף אחד לא חולם... אף אחד לא מנסה להפעיל אצלו קשרים... לא אצלו ולא אצל אמא שלו... האשת אברך הזו... אדרבה... יש כאלו שמשדלים אם כבר להתרחק מהתיק המורכב הזה...) (אל תשכח שברגע שמישהו אחר נהיה מלך הרי "והייתי אני ושלמה בני חטאים..." (וימים יגידו!!! והבן עליה הזה והאמא שלו שכ"כ היה איכפת לה להצימח אותו לתורה... הוא נהיה מלך ישראל ואמא שלו אמא של מלכות...)

המסר הזה נכון כמובן לא רק בייחס לשלמה... זה נכון בייחס לכל מי שבחר בכתרה של תורה!!!! כן... כיום יש עדיין כאלו שפחות מתלהבים מכתרה של תורה... הם לוטשים עיניים לכתרים אחרים קצת יותר מרשימים... הם מתפעלים ועושים עסק מסולמות ערכים אחרים... ואילו אותם הורים שאיכפת להם שהבן שלה יגדל בתורה!!! לא!! הם מתרחקים מכל כבוד ותהילה... יתכן שגם היחוס שלהם פחות מרשים... ותרשו לי להיות פסימי: אני לא מבטיח שיקבלו את הילד שלהם למוסדות הכי מובחרים... כי... מה נעשה שאתם לא מהסוג המרשים... הם לא מספיק מחפשים שהבן שלהם יהיה "כריש" או "פגז" אתם עסוקים בעיקר לחנך אותו למידות טובות... ליראת שמים ולקרבת אלוקים... להתמדה בתורה ולא דווקא להישגים... ויתכן שהחינוך נותן את אותותיו ה"שלייים" והילד שלכם לא מספיק מרשים... (כי זה לא היה חשוב לכם...) (מה נעשה שבתפילות שלכם התפללתם שיהיה הגון לתורה ויעשה נחת רוח ליוצרו ושכחתם להתפלל שהוא יהיה הגון למלכות!!! אבל אבא שבשמים עוקב בשקט בשקט ונשבע: הוא ימלוך!!!! הוא ישב על כסאיי!!! דווקא אתם שלא רוצים ילד שהגון למלכות... דווקא אתם שהברחתם אותו מהבמה ומההישגיות... הרי אני נשבע שהתורה תתן לו מלכות וממשלה!!! ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים... יבא יום ואני אעשה אותו מלך... מאן מלכי רבנן... כי שמש ומגן ה' אלוקים חן וכבוד יתן ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים...

כן... יש כתר כהונה ויש כתר מלכות... ויש עוד כתר שמחכה שם בפינה... כתר שאין בו הילה של כבוד והערצה... כתר תורה!!!! מי שמוכן ללכת לפינה ולדבוק בכתר הזה... יום אחד הקב"ה שולף את השבועה ומכריז: הוא ימלוך!!! והוא ישב על כסא ה'!!! מאן מלכי רבנן...

מה בין עסק לעיסקה?? חבל דק ותהום הבדל מתחתינו...

היה זה כשניסיתי למכור את הדירה שלי לבד... ולא הצלחתי... נאלצתי פיתתי למתווך דירות והוא רצה לשכנע אותי שאני אתן לו בלעדיות... (למי שלא יודע בלעדיות הכוונה היא שאני מוסר רק לו את האפשרות למכור את הדירה) אמרתי לו: תשמע... לא כדאי לי... אם אני אתן לך בלעדיות אתה תרדם בשמירה... כי... כי אתה תרגיש שהדירה בכיס שלך ואז אתה לא תמחר לשום מקום...

ואז הוא ענה לי משפט חזק!!! משפט קליט שנכנס לי לראש ומלווה אותי הלאה!!! הוא אמר לי כך: תקשיב אדון פולק... אתה יודע מה ההבדל ביני לבינך??

אצלך זה **עיסקה!!!** ואילו אצלי זה **עסק!!!**

מה הכוונה? אתה אמנם בעל הדירה ולכן איכפת לך ומאוד חשוב לך למכור אותה... אבל סו"ס אצלך מדובר בעיסקה נקודתית... סו"ס מכירת דירות זה לא הנושא שלך... אתה כעת מגיח לנושא הזה כי אתה צריך להתפטר מהדירה... ממילא אצלך מדובר בעיסקה!!! אבל אני?? אני מתווך דירות במקצועי... אצלי זה לא עיסקה... אצלי זה עסק!!! זה העסק שלי!! ברגע שאני קם בבוקר אני מיד הולך להתעסק עם הדירה שלך כי זה העסק שלי...

יש לציין שהבנתי אותו מצוין!!! אוהו... יותר מידי טוב... כי כבר כמה שנים ניסיתי למכור את הדירה בלי לגשת לתינוך... ותכל'ס לא הצלחתי... ולמה?? כי... כי זה היה נראה ככה פחות או יותר: יום אחד נכנסתי ללחץ... חייבים למכור את הדירה... ואז מפרסמים... ואז!!! בתחילת השבוע אנשים היו מתקשרים לבא לראות... דא עקא שבדיוק אז התחלתי לכתוב את העלון אז נדברו... אוהו... אין לי זמן לזה עכשיו... איך אני מתפטר מהם... ואז אמרתי להם: מצטער... אני לא יכול היום... אני עסוק... תבואו מחרתיים... מה קרה פתאום? חזרתי ביי? לא!!! רק מה? סו"ס יש לי **עסק** שנקרא אז נדברו!!! והעסק של אז נדברו דוחה את כל שאר **העסקאות** לפניה... כולל הדירה שכ"כ חשוב לי למכור... סו"ס מדובר בעיסקה... ועסק הוא תמיד יותר חזק מעיסקה!! מה הפלא שכמה שנים חלפו ולא הצלחתי למכור... לכן מאד הבנתי את המתווך שאומר לי: הדירה שלך בשבילי זה כמו אז נדברו בשבילך... ולכן אני לא ארדם בשמירה... אם כבר... אתה הוא שתרדם בשמירה כי זה לא העסק שלך... **מאז שהוא אמר לי היסוד הזה מוביל אותי:**

גם מי שכבר יודע להעריך מה זה חיי תורה ומה זה עבודת ה'... גם מי שיועד שבית של תורה זו העיסקה הכי נפלאה בעולם... **עדיין!!!** יש הבדל בין עסק ל-עיסקה!! האם עבודת ה' זה העסק שלך!!! או שזו רק עיסקה שלך... לא מספיק שעבודת ה' תהיה עיסקה הכי חשובה... היא צריכה להיות גם העסק שלך!! כל זמן שלא הפנמת שזה העסק האישי שלך וזה רק בתור עיסקה... אל תהיה מופתע אם פתאום יגיע העסק וידחוק את העיסקה לפניה... כמה שהעיסקה הזו תהיה קרובה ללבך... עדיין עסק יותר חזק מהכל!!!

כואב הלב לראות הורים שבאמת באמת איכפת להם מחינוך הילדים... זה בווער להם... זה בנשמתם... ותכל'ס... בשטח אתה רואה אותם מחזיקים מכשיר לא כשר או שאר הנהגות שהם בעצמם מודים בפה מלא שהם לא היו רוצים שהילד שלהם כזה יראה וכן יעשה... **ואז מנסרת לה השאלה בחלל העולם:** תחליט: חשוב לך שהילדים שלך יצאו טובים ושמונים או לא?? אם ככה אז מה הסיפור שלך?? למה אתה מצפצף על עצמך ומסכן את החינוך של הילדים שכ"כ חשוב לך?? מה התשובה?? כן!! זה חשוב לו מאד... אבל עדיין!! זה חשוב לו ברמה של **עיסקה** ולא ברמה של **עסק**... ואם אני אדייק בלשוני... יתכן שזה כן חשוב לו ברמה של עסק... אבל דא עקא שהוא לא קולט עד כמה זה העסק שלו!! הוא ניגש לזה כמו עיסקה... כמו ש-לי היה נורא חשוב למכור את הדירה שלו... ככה נורא חשוב לו שהבית שלו יהיה נקי... **אבל להבין שזה העסק שלי??** להבין שזו הקריירה שלי?? להבין שזה נושא קריטי בסדר גודל כזה שמבחינתי זה העסק שלי ובשביל זה אני קם בבוקר?? זה לא!! (ובינינו... כמעט כולנו אוהזים שם... לכולנו חשוב שהילדים יגדלו כמו שצריך... אבל מישהו קם בבוקר וחושב על זה??) אני קם בבוקר ויש לי את **העסקים** שלי... ומה אעשה שבשביל **העסק** שלי אני צריך את המכשיר הזה... אה... אבל אם ככה... זה עלול לבא על חשבון הבית והילדים?? מה אפשר לעשות... העסק דוחק לפניה את שאר העסקאות!!! במילים אחרות: זה לא עסק שלי...

ואז מה שקורה זה!! שהמסד והמסגרת והמוסדות נאלצים להיות הכלבי שמירה... ואז הם עושים לו נו נו נו... אבא יקר... זה לא מקובל עלינו... אי אפשר להחזיק כזה מכשיר ולגדל ילדים טהורים ושמונים... **ואז מה הוא עונה להם???** סליחה רבות... זה לא **העסק** שלכם!!! נו... ומה הם עונים לזו? אדוני היקר: טעות בידך!!! **זה כוונתו כן העסק שלנו!!!** בניגוד לך... החינוך של הילד שלך זה לא **העיסקה** שלנו אלא **העסק שלנו**... אנחנו פה בשביל זה! ותגיד תודה מעומק לב שיש מישהו אחראי שהחינוך של הילד שלך **זה העסק שלו** ולא העיסקה שלו!! ולכן אל תכעס עלינו שאנחנו עומדים לך על הראש ודורשים את החינוך של הילד שלך... תבין שאצלנו **זה עסק!!!** ודווקא אצלך **זה עיסקה!!!** תשמח שיש מישהו כזה... ותנשק לו את הרגלים... כן... כמו שאני הודיתי למתווך דירות... הסכמתי להיות כנה ולהודות שהיות והדירה שלי זה **לא עסק** שלי אלא **רק עיסקה**... לכן אני עלול להירדם בשמירה... ולכן אני זקוק למתווך שיוציא לי את המיץ ויהיה נודניק ויוריד לי את המחיר בסוף... אותו דבר כאן: אנחנו צריכים להודות לאותם אלו שהחינוך של הילדים שלנו זה העסק שלהם!!! אדרבה... דווקא איפה שהם מטרידים ומאתגרים אותנו... דווקא שם צריך להודות להם מתוך הכרה ש... שהרי אני במקומם לא הייתי עושה את זה... אז טוב שיש אתכם...

על אותו משקל בתורה: יש הרבה יהודים שמכירים ויודעים ש"טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף..." יש להם כבוד והערכה לתורה והם יודעים שהתורה זו... זו... זו **העיסקה** הכי משתלמת בעולם... דא עקא!!! שעיסקה זה עדיין לא מספיק... כמה שהעיסקה היא משתלמת... עדיין היא לא תופסת את הבמה!!! סו"ס יש לי את **העסק** שלי... את מקום ההתפתחות שלי ששם העסק שלי... והוכח מניסיון אישי שעם כל הכבוד לכל עיסקה... ולו הקריטית ביותר... ברגע שהיא תבא על חשבון **העסק**... העסק מדחיק כל העיסקה לפניה... אין ברירה!!! צריך יום אחד להחליט שהתורה זה לא עיסקה מאד שווה... היא גם עסק!! זה העסק שלי!!! זה נמצא בראש סולם הערכים שלו... זה דוחה כל דבר אחר... שים לב: לא מספיק לשמוע מאמרי חז"ל עד כמה התורה שווה ועד כמה "טוב סחרה מכל סחורה..." כי סו"ס המאמרי חז"ל האלו אמורים להוביל אותנו למסקנה... אה... אם היא כזו עיסקה משתלמת אז בא נקח אותה כעסק... בא נפסיק להתייחס אליה כעיסקה!!! ברוך שצונו לעסוק בדברי תורה.

ניתן לרכוש את הספרים מבית 'אז נדברו', (אהבתי, 'וימאן', 'המסולאים בנז')

בארה"ב במוקדי המכירה כדלהלן:

מונססי: 'מרכז הספרים'

ובביהכ"נ הגדול של וויניץ.

ויליאמסבורג: בית הספר.

בורו פארק: אייכלערס, ברמן.

לייקווד: יודאיקה סקוויירא

להזמנות מרוכזות בארה"ב ניתן להתקשר להפצה

ראשית: 17188718652

שבת חיי שרה, ולא דווקא בחברון!!!

אשתף אותך במחשבות אולי קצת קטנוניות שמתעוררות אצלי בפרשיות אלו... כשמוגיע שבת פרשת חיי שרה כואב לי הלב... אברהם אבינו **בכר** נפטר!!! אנחנו **בכר** נאלצים להיפרד ממנו. בקושי הספקנו לפגוש איתו ולהתבסס לאורו... פרשת לך לך וירא... קצת מחיי שרה... וזהו!!! וימת אברהם וכן ושבע ימים.

אני כ"כ אוהב את הפרשיות שמדברות על אברהם אבינו... אבל זה נגמר כ"כ מהר...

זה מזכיר לי שלפני כמה שנים נולד לי ילד בפרשת ויצא... והרבש"ע נתן בלבי לקראת לו משה!!! דא עקא שזה לא כ"כ התאים לפרשיות השבוע... הפרשיות מדברות על יצחק, יעקב, השבטים, רק לא משה... אבל נחמתי את עצמי... לא נורא... נתאפק כמה שבועות עד פרשת שמות... ומאז יש לי את משה רבינו משמות ועד זאת הברכה... נו... התנחמתי...

אבל כעת שכבר בפרשת חיי שרה אנחנו נפרדים מאברהם מה יהיה... מי יתן לנו תמורתו...

אבל יש לי נחמה!!! אברהם אבינו הוא היחיד שאפשר לדבוק במידותיו בכל מצב... בלי שום תנאים... בלי שום ארגז כלים...

תבין: בשביל לדבוק במדותיו של משה רבינו... בשביל זה צריך להיות דבוק בתורת משה!!! בשביל זה צריך להיות צמוד לקריאת תורה... להיות צמוד לתורת משה... להיות כדת משה וישראל... בפרט שמושה הוא מנהיג של כלל ישראל... בשביל להיות קשור למשה רבינו צריך להיות מחובר לכלל ישראל...

אבל אברהם אבינו?? בשביל להיות אברהם אבינו אתה לא צריך שום תנאים מקדימים!!! אתה יכול להיות אפילו בן של תרה... אתה יכול אפילו להיות במערה... ומשם להכיר!!! להכיר את בוראך... משם להבין שטאטע זיסער רוצה בן זוג ופשוט להחליט להיות נאמן אליו... אברהם אבינו, איפה שהוא נמצא, הוא בונה מזבח וקורא בשם ה'... בשביל לקרא בשם ה' לא צריך שום תנאי שטח!!! כי ה' נמצא בכל מקום... ולא נותר לנו אלא שהכל ממנו יתברך ולהיות איתו שם...

משה רבינו זה עול תורה!!! לעול תורה יש מסגרת מסוימת... צריך להיות מוכתב לדפוס חיים מסוים שכך דרך התורה... אבל אברהם אבינו זה שלב אחד לפני כן... עול מלכות שמים... איפה שאתה נמצא ובאיזה חור שנתקעת... ה' פה ורוצה שתהיה איתו פה... נו... אז צריך שאברהם יצחק ויעקב יהיו דווקא בפרשת שבוע?? הם מאירים לנו את הדרך מכל מקום... יש כאלו שיסעו בשבת זו למערת המכפלה כדי להרגיש הכי הכי קרובים לאברהם אבינו... אבל אתה יודע מי יזכה להיות הכי קרוב לאברהם אבינו?? אותו אחד שדווקא לא יהיה שם... והוא יפגוש את ה' או בחן... או במצרים... או בגרר... זה שפגוש את ה' גם מול הבית שלו והמשפחה שלו וההתמודדות שלו...

הוא פוגש את אברהם אבינו במרחק אפס!! **שבת חיי שרה!!!**

מאמר מיוחד לבררנים והססנים בשידוכים ולא דווקא..

את חטאי אני מזכיר היום... בתור בחור הייתי נוסע הרבה בטרמפים... (לכל אלו שמפחדים שאני מקלקל את הבחורי ישיבות... הסירו דאגה מליבכם... הדור הצעיר שלנו מפונק מידי בשביל הרפתקאות של טרמפים... היצר הרע הזה להיכנס להרפתקאות כבר לא קיים... אולי חבל...) האצבע שלי הייתה לוקחת אותי ימה וקדמה צפונה ונגבה... יום אחד לשם שינוי נסעתי באוטובוס לירושלים!! והנה בספסל מאחורי התיישבה לה סבתאלע מבוגרת... וכל הדרך היא טרטרר לי באוזניים... על תחילת הנסיעה כבר הבנתי את הרקע... הבנתי שהיא כעת בדרך לחתונה... והפעם לשם שינוי החתונה היא לא בירושלים אלא במצפה יריחו... (כן... לאחרונה התחילו לעשות שם חתונות) וכנראה שזה מאד סיבך אותה... איך בדיוק נוסעים מירושלים ל-מצפה יריחו!! ועל זה היא דיברה כככלל הדרך ללא הפסקה... היא מתקשרת, איפה אני יורדת? ואיזה קו? ומתי זמן משוער... ואיפה לרדת... והאם לעבור את הכביש... וככה כל הדרך... היא סיימה עם אגד... ושוב התקשה לבן שלה... ואיפה יורדת ואיפה עולה... אוה אוה... אל תשאל... ואני יושב לי ספסל אחד מקדימה... וחושב לעצמי: רבש"ע: מה קרה??? כולא נסיעה קצרה של רבע שעה מירושלים עד מצפה יריחו!! והיא לא גומרת לדבר על זה... מצומת יגור שבחיפה ועד גינות סחרוב שבירושלים היא לא גומרת להסתבך עם הכמה קילומטרים הבודדים האלו...

ואז לפתע נזכרתי!!! ש... כן... לפני כמה חודשים בודדים... גם אני בדיוק נסעתי עם חבר שלי בטרמפים... גם אנחנו נסענו בערך מצומת יגור עד... עד מצפה יריחו!! חשבתי לעצמי: תראה מה ההבדל ביני לבין הסבתא הזו... כשאני עצרתי טרמפים בצומת יגור... נראה לך שהייתי מוטרד לרגע איך מגיעים מירושלים למצפה יריחו?? איפה... כשתקועים בכביש הסרגל מי חושב עכשיו על יריחו... גם כשכבר הגענו למחלף עירון... הראש שלי היה להתקדם לנחשונים... גם כשכבר התקדמנו וסו"ס הגענו למחלף קסם... נראה לך שחשבתי איך מגיעים מצומת מרן ליריחו?? איפה... יש לנו עוד בן שמן... שער הגיא... רק כשכבר סוף הגענו לירושלים... ראינו כבר את רמות... אז! אז חבר שלי התחיל לחשוב בקול... רגע... איך מתקדמים מכאן לצומת יריחו... האם דרך כביש 1 או דרך כביש 4... **רק אז התחלנו בכלל לדבר על מצפה יריחו!!!** ואילו הסבתא הזו... כבר מצומת יגור... היא לא מפסיקה להסתבך איפה מחליפים את האוטובוס מירושלים ליריחו...

אה... מה אתה אומר?? מה ההבדל ביני לבין הסבתאלע הזו???

ההבדל הוא מאד פשוט:

הסבתא הזו שעלתה על האוטובוס!!! ברגע שהיא עלתה על אוטובוס לירושלים... מבחינתה כל הדרך סלולה בשבילה!!! היא לא מוטרדת לא מעין תות ולא מתל קשיש... לא נחשונים ולא בן שמן... היא יודעת שהיא כעת בתוך אוטובוס שלוקח אותה

מנקודה ל-נקודה!!! דוך און דוך עד צומת שמואל הנביא בר אילן... רק מה?? שם!!! שם לראשונה מתחילים הבעיות... שם מתעורר הספק הראשון איפה יורדים ומתי עולים...

לכן היא מצידה, כבר מצומת יגור... היא פנויה להתחיל כבר עכשיו להסתבך מה יהיה כשנגיע לירושלים... איך משם להגיע ליריחו...

אבל אני ? ? ? כשאני עמדתי שם בצומת יגור מחכה לאיזה טרמפ... איפה... אין לי מושג מה קורה איתי בעוד דקה... מתי יגיע הטרמפ ולאיפה הוא יקח אותי... האם דרך כביש שש או כביש 2... אז אתה מדבר איתי על מצפה יריחו?? קודם תגלה לי איך אני מגיע ליקנעם... אז יריחו?? למי יש את הלוקוסוס להסתבך איך כעת מגיעים ליריחו??

עכשיו שלא תבין לא נכון: הסבתא הזו צודקת בשאלות שלה... עקרונות גם אני אמור להיות מוטרד איך להגיע מירושלים למצפה יריחו!! (אל תשכח שאותי זה אמור להטריד יותר ממנה... כי לה לפחות יש רב קו... ואני גם את זה שכתתי בבית...) תיאורטית גם אני בשלב מסוים התלבטתי כמוה איך מגיעים מירושלים למצפה יריחו... **אבל עכשיו ? ? ?** פה?? בצומת יגור... זה הדבר האחרון שמטריד אותי!! על זה נאמר "קיים ליה בדברה מיניה (נא להסביר לציבור הנשים מה זה...) ואתה יודע מה... דווקא בגלל הסיבה הזו אני לא הייתי מוטרד בכלל... (לא ממצפה יריחו ולא משום דבר) ולמה?? כי... כי במצב הכ"כ בלתי צפוי שלי... אם אני אחליט להיות מוטרד מכל צומת ובכל מחלף ולהתעקש לסגור את כל הפינות... אם ככה אני באמת יכול להישאר בבית... מצטער... מי שרוצה את התענוג לנסוע בטרמפים... חייב לשחרר!!! לשחרר אחיזה... לקחת איתך ספר תהילים והרבה סבלנות ולהתכונן להפתעות... מי שלא ערוך לך שיעשה טובה וישאר בבית...

האם מה שאמרתי עד עכשיו מובן?? אני חושב שזה מובן!!!

(עכ"פ מקווה... סו"ס אני מדבר על אטרקציה ששייכת קצת לדור הקודם... בא נקווה שהבחורים של היום הם איכשהו שרידים לדור הזה שפעם אהב אטרקציות...)

אז זהו!!! שכל התיאור הארוך הזה כמובן מגיע רק בתור משל... אני מוכרח לציין שהתאמצתי לחפש משל מתאים... וכמדומי שהמשל הזה הוא הדרך היחידה עכ"פ בשבילי איך לתת מענה לבחורים מבוגרים בררנים וספקנים בשידוכים... **וכעת אגש לנושא שאילוי חתרת:**

יש נושא טעון!!! שרוב האנשים לא מכירים... אבל קיים מושג שנקרא: בררנות בשידוכים!!! יש כאלו שמתעכבים בשידוכים בגלל שהם טיפוסים יסודיים... ויש להם חששות אמיתיות... הם בררנים... וחוששים... (והם מצליחים להעלות את חמתם של השדכנים וכל מי שבא במחיצתם...) אז בניגוד לכל אלו שמטיפים ונוזפים בבחורים בררנים בשידוכים... אני לשם שינוי מרגיש היימשי... כי גם אני הייתי כזה!! גם אני הייתי בררן!! גם אני התעכבתי בשידוכים (כל המשפחה המורחבת שלי טיפוסים כאלו שמירו את חייהם של השדכנים...) כך שאני מכיר את העסק מקרוב... וכמובן!!! כמובן שאחרי שהתחנתי פתאום ראיתי את הדברים

בצורה אחרת והבנתי כמו כולם שבאמת לא היה מקום לחששות... אבל!!! לכה"פ נשאר לי כבוד ורגישות לאלו שכעת תורם לטעות את טעות הנורמלית וההגיונית שהייתה גם לי...

אז זהו!!! שבאמת מאד קשה להסביר לבחור בררן למה הוא טועה... אתה יודע למה?? כי... כי עם יד על הלב... אתה באמת לא טועה!! החששות שלך נכונים!! חד וחלק!! ולכן אתה מתקשה להשתכנע מאלו שצוחקים לך בפנים ואומרים שאתה לא מדבר לעניין... כי הם לא צודקים בזלזול שלהם... כי אתה צודק!!! ובכל זאת... למרות שאתה צודק בחששות... בכל זאת החששות הם לא רלוונטיים... וזה מה שכ"כ מסובך פה!!! ועל זה באתי!!! בטלפון שבור אני רוצה להתמקד היום...

אז הנה!!! כמדומי שהסבתא היקרה שלנו ממצפה יריחו יכולה לעזור לי להמחיש את השינוי תפיסה התהומי שמתרחש ביום שאחרי החתונה!

ובכן: ניגש אלי בחור בוגר ואחראי ואומר לי: תקשיב... אני צריך שידוך שיש למשפחה כסף והגברת מסודרת בעבודה שמכניסה לכה"פ 15 בחודש... ולמה?? כעת הבחור גילה בפני בקיאות וידע רב בגובה ההוצאות, ועלויות המשכנתא במשפחה ממוצעת בדורנו... בקיצור: הוא נימק לי בצורה מפורטת למה הוא חושש להתחיל את החיים בלי הכנסה של 15.000 בחודש... אי אפשר!!! (עכשיו: שלא תבין... יש בחורים שכהם אומרים את זה... מתחשק לי להחטיף להם שתי פליקים... מכל הסיבות שבעולם... אבל הפעם היה מדובר בבחור באמת טוב... הוא דיבר איתי מתמטית והסביר לי שאחראי אי אפשר) וכמובן שזה לא נעצר כאן, כי בהתאם לזאת הוא הגיע לעוד כמה מסקנות שהוא צריך שידוך דווקא מהמרקז... ומקום מגורים דווקא במקום איקס וסוג משפחה איקס... וכל זה כמובן מסרב את השידוך... הוא אמר לי בכנות: אדרבה... אם אני לא צודק... תסביר לי!!! תענה לי תשובה הגיונית למה החישוב שלי לא נכון מ ת ט י ת!!!

אז הנה... בחור יקר: תבין שהפעם לצורך העניין אתה **הוא הסבתאלע שלנו!!!** אתה נמצא לך בישיבה... אתה לא באמת קולט את ההיקף של חיי הנישואין... לא קולט בכלל... אפילו לא בכיוון... אתה משום מה התעדכנת בדבר אחד: שבחיי הנישואין יש אתגר פיננסי של משכנתא ומשכורת ואיך גומרים את החודש... וזה נכון... אבל אין לך מושג כמה עשרות ומאות דברים מטרידים אחרים יכולים לצוץ כל יום בחיי הנישואין... ואת זה אתה לא יודע ואי אפשר גם לצפות מראש... חיי הנישואין הם בלתי צפויים לחלוטין... בדיוק כמו שעמידה בטרמפים זה בלתי צפוי... **ופה אתה מאד מזכיר את הסבתאלע שבאוטובוס!!!**

אתה כמו הסבתא הזו שיושבת לה באוטובוס ומבחינתה אין יקנעם... אין עין תות... אין תל קשיש... אין באקא אל ג'רביה... אין נחשונים... ואין צור יגאל... ואין מחלף קאסם... אין בן שמן ואין שער הגיא... כל מה שנותר לך זה רק פינה אחת קטנה לסגור... אי שם בצומת שמואל הנביא בר אילן איך מחליפים שם אוטובוס... הצומת היחידה שאתה מוטרד ממנה זה איך אני מסתדר פיננסית!!! (כן... כמובן שכל אחד עם

לדאוג איך הוא יחתך את הילדים וכן הלאה... ופה!!! פה גם אנחנו מוצאים את עצמנו במקום של הסבתא שהתמקמה לה באוטובוס וכנראה שיש לה יותר מידי הרבה זמן... ולכן לא נותר לה אלא להיות מוטרדת מפינה אחת בלבד שהיא צריכה לסגור אותה... אז פעם חשבתי שזה דפקט שקיים רק אצלי... **אז זהו!** שמתברר שיש פסוק מפורש בזכריה: **"מי בן ליום קטנות!!"** דורשים חז"ל: מי גרם לצדיקים שיתבזבז שולחנם לעתיד לבא... **קטנות** שהיה בהם שלא האמינו בקב"ה!!! שים לב: קוראים לזה קטנות... למה זה נקרא קטנות?? התשובה היא: מילא היו לך דאגות אמיתיות... נו... כאן צריך הרבה אמונה בשביל להתגבר... דא עקא!! שלמרב האבסורד ביום יום אנחנו נתקעים על יום **קטנות!!** על דאגות של דקדוקי עניות שאנחנו מחליטים להטריד את עצמנו בפיצי'פקס שלא מצדיקים את האנרגיות שאנחנו מבזבזים עליהם!!

אז לאחרונה התחלתי להתלמד איך להרגיע את היום קטנות הזה... ובכן: השיטה הנכונה היא: אל תנסה להרגיע את עצמך!! אל תנסה להפעיל היגיון ולהסביר שהמאה שקל נוספים של המס חד פעמי זה לא הרבה... לא!!! זה לא יעזור!! (עובדה שההיגיון פה לא בדיוק עובד) הדרך הנכונה איך לצאת מזה... זה אדרבה... לפרוץ את החומה עוד יותר... להוכיח לעצמך שאם אני רק רוצה לדאוג... יש עוד כמה עשרות סיבות יותר מוצדקות ממה לדאוג... ואם ב"ה הכל בסדר... אז בבקשה... נא לעזור את תא הטייס... תן לרבש"ע להיות הנווט והטייס והוא יוליך אותך לשלום ויביא אותך לחיים ולשמחה ולשלום... כן!!! זה בדיוק מה שאני גם עונה לידידי הברון בשידוכים... אני לא מנסה להרגיע אותך ממה שאתה חושש... אדרבה... אני רוצה להעמיס עליך עוד כמה מאות דאגות נוספות בחיים... אתה בטוח שיהיה לך ילדים?? ומה עם שלום בית?? אתה בטוח שאתה בעצמך בריא?? ואם תקנו דירה... איזה שכנים יהיו לך? ואיזה בעיות יהיו בצנרת... ורטיבות... ואם פתאום יפטרו את אשתך מהעבודה והכולל שלך יסגר... ומה עם קורונה... בקיצור: אם רק תרצה אני יכול להמשיך למנות רשימות בלתי נגמרות שלא נותר לך אלא להגיש מכתב התפטרות לרבש"ע!!! ולבזבז ליום קטנות... להבין שהדאגות שאנחנו מעלים על דעתנו הם רק "שומשום" קטן לעומת מה שרק אפשר לדאוג... ובדיוק בשביל זה אנחנו יהודים ויש לנו בורא עולם... ואבא שבשמים ברא את העולם לא בממדים שלנו!!! לא לפי המידות שלנו! ובשביל זה אנחנו צריכים לקפוץ לחיים... ועם מי?? איתו יתברך!!! איתו אפשר להתחיל את החיים בעצימת עיניים... ובלעדיו חלילה... אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה...

את התקציב ל-30 שנה הבאות ולסגור את כל הפינות... והנה שבוע אחרי החתונה שלי, אמא שלי נפטרה בפתאומיות... כל חיי הנישואין השתנו בבת אחת... לתמוך ביתומים צעירים וכו'... ואז לפתע מצאתי את עצמי ממתין לילדים במשך כמה שנים... מישהו דיבר על זה?? חוץ מזה היו הרבה הרבה דברים טובים שקרו לי פתאום... כל מיני הנכנסות ותפקידים מעניינים שפתאום נחתו עלי ללא הודעה מראש... יש אינספור הפתעות מעניינות במגרש החיים... אתה מוזמן לראיין את כל מי שכבר קפץ למים... עם הגלגל הצלה שנקרא: יום אירא אני אליך אבטח!!!! חיי הנישואין מזמינים אינספור הפתעות... מדובר באינספור נתונים דינמיים שמשתנים שאין שום דרך בעולם לצפות אותם מראש... כך שכל השיקולים והשאלות הנכונות שלך נהפכים להיות לא רלוונטיים... הבנת אותי?? (תסלח לי אבל זה בדיוק כמו איזה בני ברק שטען לי בתוקף שבבחירות האלו בטוח יהיה לי לג' שמונה מנדטים... למה? כי לפי המספרים יוצא שבגידול הטבעי יש עוד 10.000 חרדים שרק עכשיו נהיו בעלי זכות בחירה... אמרתי לו: שתהיה בריא... אתה צודק במספרים!! הבעיה היא שיש חוץ מזה עוד עשרות חישובים מספריים נוספים... כמה אחוזי הצבעה... כמה מפלגות לא יעברו וכו' וכו' כידוע לידועי חן... זאת אומרת: אני לא מתווכח עם המספרים שלך... אני רק טוען שיש עוד הרבה הרבה מספרים נוספים שמשנים את כל המפה מאה שמונים מעלות)

עד כאן המסר מול הבחור הברון בשידוכים...

אבל בינינו לבין עצמנו... גם בשאר תחנות החיים אנחנו פוגשים את זה.

יש איזה באג מוזר... שפעם חשבתי שרק לי יש את הוירוס הזה...

שהדיסק פתאום נתקע על איזושהי דאגה נקודתית!! ונכנס לזה... ננעל בזה... מוטרד מזה כאילו זו הבעיה היחידה בחיים!!! אתן לך כמה דוגמאות משעשעות... לפני שנה התחילו הגזירות על החד פעמי והשתיה קלה... אני לקחתי את זה מממזה קשה... עכשיו: כל מי שקצת מבין במשק בית יודע שמה כבר יכול להיות?? עוד 100 או 200 שקל בחודש... במושגים של משק בית בקושי מרגישים את זה... (זה לא סתירה שזה עוול... אני מדבר כעת על הכיס הפרטי שלי) אבל אני לקחתי את זה קשה כאילו לקחו לי את הנעליים... (כמובן שתוך כדי אני ממשיך לבזבז כסף בלי לשים לב... העיקר שהחד פעמי שעולה הרבה כסף מתסכל אותי...) או לחילופין: פעם קבלתי סכום כסף בדולרים... נו... כעת צריך לפרוט אותם... אבל רגע... בא נראה מה מצב הדולר... אולי הוא עולה ואז כדאי לחכות... ואל תשאל... הוא רק ירד וירד והמצב רוח שלי ירד יחד איתו... ומה אתה חושב?? מה כבר היה מדובר?? בכמה עשרות שקלים לכאן או לכאן... אבל זה לא הפריע לי **להיתקע שם!!** כל המצב רוח שלי התנדנד לפי השער של הדולר... משוגינער...

ממתי אתה עושה עסק מכמה עשרות שקלים?? אין פה שום היגיון בפרופורציות... זה סוג של וירוס כזה... וכו' בכל מיני מבצעים וכדו'... שהפיל פתאום מחליט להיכנס לאיזה מחט ולהינעל בתוכה... לקחת ללב כל מיני דברים קטנים שאין להם שום פרופורציות לתשומת לב שנותנים להם... וכמובן שהבאתי כאן את הדוגמאות המשעשעות... כי יש דברים הרבה יותר משמעותיים... זה יכול להיות פתאום חששות מאיזה מחלה מסוימת... (כל אחד והקבוצת מועדון שלו) לך תסביר לו שבבדיקת דם יש עוד הרבה שורות שאם אתה מחפש ממה לדאוג יש לנו רשימה ארוכה של מילים בלטינית... אבל לא!! כל הדברים האחרים מסודרים... והוא החליט לדאוג רק מזה! כל אחד נתפס לדאגה בנושא ספציפי אחד!! יש לך אחד שפתאום נזכר

הפינה הנקודתית שלו... אצל אחד זה הנושא הכספי... אצל השני זה המשפחה... אצל השלישי זה ניגודים מסוימים... אצל הרביעי זה כל מיני חרדות רפואיות או נפשיות... כל אחד והמשקעים (שלו)

ושתבין: נקודתית אני לא מתווכח איתך... **כי אתה צודק**... גם הסבתא שהסתבכה עם מצפה יריחו... הבנתי אותה... כי גם אני במקום או במאוחר הסתבכתי שם... **אבל לי לא היה את הלוקוסוס להסתבך שם!** כי כשאתה נוסע עם טרמפים... אם רק תרצה להסתבך יש לך כ"כ הרבה מה להסתבך ולדאוג... שאין ברירה... מי שנוסע בטרמפיאדה לא נותר לו אלא לקחת ספר תהילים ולשחרר!!! לשחרר אחיזה!!! לתת לרבש"ע להפתיע אותך... רק ככה אפשר לצאת לטרמפים...

וככה זה בדיוק בחיי הנישואין!! חיי הנישואין טומנים בחובם הפתעות בלתי צפויות לחלוטין... כך שגם אם אתה רוצה לסגור כמה פינות חשובות... ברגע שנכנסים למגרש החיים אתה קולט שזה לא רלוונטי...

ופה אני רוצה להבהיר נקודה די נחוצה: פעם... כשאנשים נשואים היו מתחילים להשמיט לי את המשפטים מהסוג הזה... זה היה נשמע לי מוזר... מה קרה שכל האברכים התחילו ללמוד מוסר? ומקריאים לי משפטי אמונה מתוך הספר... האברך הזה לא נראה לי עד כדי כך צדיק... אז מה קורה פה?

אז זהו שתבין! אותו אברך שמבטל את החששות שלך ואומר לך בטחון בה'... זה לא בגלל שהוא באמת אוהב שם... **אבל המציאות חזקה מהכל!!** הוא אומר את זה לא מתוך הספר... הוא אומר את זה ממגרש החיים... כשנכנסים למגרש החיים מתחילים לחיות בטחון לאו דווקא ממקום של מדרגה... אלא ממקום של חוסר ברירה... זו המציאות... נזקקת לחלל האויר... ואתה עכשיו בידיים של הרבש"ע... גם אם תרקע ברגלים... זו העובדה... בינה זאת...

פה לענ"ד נמצא הטלפון שבור בין הברון שעדיין לא התחיל את החיים... לבין אותו ברון בכבודו ובעצמו שכבר קפץ למים וכעת למפרע הוא מבין שהבררנות שלו לא הייתה רלוונטית... הבחור הברון מציג את האיום האיראני שלו... מה יהיה עם המצב הכלכלי, והוא דורש תשובות... הוא טוען לי: אם אתה חושב שאני מדבר שטויות תסביר לי!!

אז זהו שלא!! שטויות אתה לא מדבר! אבל אתה כן מדבר **לא לעניין**...

כי תבין שהחיים הם כ"כ מפתיעים... וכ"כ בלתי צפויים... שזה נראה בדיוק כמו נסיעה בטרמפים... אברך נשוי עומד בכל צומת בחיים ואין לו שמץ של מושג איך הוא מגיע לצומת הבאה ומת... אברך שקורא את השורות האלו מחייך לעצמו מאוזן לאוזן... ואתה גם תחייך ביום שאחרי) ואל תדאג!!!! בטרמפיאדות יש ניסים... וברוך ה' תמיד ה' שולח כל מיני שליחים... אבל אף טרמפיסט לא עומד עם שעון ומתכנן את המאתיים קילומטר קדימה... כי אין לו שמץ של מושג מה הולך להיות בצומת הבאה... **ואת המסר הזה מאד קשה להעביר!!** כי החיים הם כ"כ מפתיעים ש... שאין לך שום קצה חוט צעד אחד קדימה... (רק לשבר את האוזן: אשתך אותך בסיפור האישי שלי... אני הברון הראשון!!! אחרי שסיימתי לאשר

למעשה... זחלה הענקית של לחם משנה בשבת בשבועים המשמרה...

כמידי שנה בתקופה הזו פחות או יותר... באמצע חודש חשוון... אז מגיע המשמרה שלנו לעלות לירושלים... אנחנו שייכים למשמרת הפיצץ... הדור המבוגר שבנו מתרפקים על פעם... לפני שמזנים שנה... (עוד בזמן כהונתו של שמעון הצדיק) שהמשמרה שלנו מנתה בשה"כ כמה מאות כהנים... מדובר היה בכמה בתי אב בודדים... כל פעם שהגיע זמן המשמרה לעלות זה היה נראה כמו שבת גיבוש משפחתית... כולם היו יושבים יחד ואוכלים... אבל היום בלע"ז המשמרה כבר גדלה... מדובר באלפי אלפי כהנים... זה כבר שבט לכל דבר!! ברוך המקום שבחר בזרעו של אהרן... וממילא המשמרה מחולקת לבתי אב... וגם הבתי אב נפרטו לתת בתי אבות... ואנחנו שייכים לבית אב של יום שני!!!! כלומר: היום הרשמי שלנו היה כבר ביום שני האחרון... ואילו עכשיו אנחנו כבר בשבת השניה... בשבת שבה מסיימת המשמרה והולכים הבייתה...

כן!!! יש הבדל עצום בהרגשה בין השבת הראשונה לשניה... הרי המשמרות מתחלפות בשבת... כלומר: כל משמרה מתחילה בתמיד של בין הערביים של שבת... ומסיימת בשבת הבאה בתמיד של שחר (ובמוספיין ובבזיכין ובחלם הפנים חולקין בין המשמר היוצא למשמר הנכנס...) אז בשבת הראשונה שמגיעים!! יש מתח באוויר!! ס"ס אנחנו לקראת שבוע של עבודה במקדש... כבר חודש לפני זמן המשמרה זה אצלנו כמו חודש אלול... תשובה והכנה רבתא לזכות לשרת לפני דר במעון... יש גם דריכות מגודל האחריות להיות שלוחם של ישראל!! זה השבוע שבו אנחנו מייצגים את כלל ישראל במקדש... זה לא פשוט... אז השבת הראשונה שבה מתחילים לעבוד... זו שבת של "ויגלו ברעדה..." יש תענית דיבור... יש כל הזמן דרשות התעוררות... וגם הדרכות מעשיות לקראת האתגרים הספציפיים של השבוע הבא במקדש... כל שבוע והאתגר היחיד שלו... יש כאלו שנמנעים מלישון בלילה... (המסיבות שהכ"ג לא ישן בלילה יום כיפור... רק זה חסר לי שראש המעמד יעמיד אותי יחד עם כל הטמאים בשער המזרח לפני כל ישראל בשעה שהלויים משרורים...) מיותר לציין שאף אחד לא מעז לשתות יין בהליגער ימים הקדושים של זמן המשמרה... (גם אם קי"ל שאנשי משמר מותרין לשתות יין בלילות אבל לא בימים ורק לאנשי בית אב אסור גם בלילות... אבל אף אחד לא מעז... את הקידוש על היין בליל שבת מכבדים את הזקן הישיש ביותר במשמרה... או את החולה והזקן והמזהם... אלו שבלאו הכי מפלים מלשרת) בקיצור: בשבת הראשונה זה פחד!!!!

ואז מתחיל השבוע... ואז... כשהגיע יום שני שזה בדיוק יצא היום של הבית אב שלנו... כעת מפלס המתח הגיע לשיאו!!!! כאן בודאי שאף כהן לא מעז ללכת לישון בלילה... (חוץ מהזקני בית אב שישנים ברובדין של אבן של שכט בית המוקד) אז!!! ביום זכינו לעבוד ולשרת... וכעת בימים האלו... זה ימים מאד קצרים... ואז כשמגיע תמיד של בין הערביים... אוה... משהו מתחיל להירגע... מפלס המתח מתחיל קצת לרדת... אם כי יש צביטה קטנה בלב... היינו רוצים לזכות בעוד יום לשרת לפני ה'... מי יתן ותכבד מחר העבודה על הבית אב ויצטרכו אותנו... (יש סיכוי... בפרט בימות החורף הקצרים...) אבל עדיין!!! עדיין אכילת הקדשי קדשים לפנינו... כעת יש לנו ערב שלם עד חצות הלילה לאכול... רוב הכהני בית אב לא טעמו כלום כל היום!!! בטח... כדי שיהיה לנו תאבון לאכול בלילה... את תשכח שצריך לאכול... וצריך לדאוג שלא יהיה נותר... והנה... מתחילים להגיש לנו את בשר חטאת ואשם... את שיירי המנחות... אלפי קינין!!! אלפי אלפי גזולות חילקו לנו היום... כל גזול זה ילד יהודי שנולד ואמא שלו באה כאן להודות לה' ולהקריב קרבן יולדת... ואז לקראת חצות לילה שוב מתחיל פה מתח... אם כי בלילות הארוכים האלו של החורף המתח הוא פחות גדול... כי משתלטים יותר בקלות על הכמיות... ואז הגיע חצות לילה!!! כשמגיע חצות לילה אז יש פה עוד ירידה במפלס המתח... מכאן ואילך יש חלופה מהבית אב שלנו לבית אב הבא של הבני דודים שלנו מאותה משמרה... אבל עדיין אנחנו בהיכוון!!! אנחנו במילואים!!! אנחנו כל הזמן בעמדת הקפצה... ואז מגיע יום חמישי... ביום חמישי כבר מותר לכבס ולספר... ואז מגיע שבת!!! השבת השניה כפי שכבר הקדמתי... זו כבר שבת של שמחה... כעת זה כבר כמעט על הגבול של מפגש משפחתי!!! אבל לא... עדיין יש פה ויגלו ברעדה... ס"ס אנחנו עדיין בתוך המשמרה... בליל שבת אף אחד מאיתנו לא מוכן לוותר על הלחם הפנים של מחר... כך שאף אחד לא הולך כעת להסתובב ברחובות ירושלים "כאילו אין מחר..." עדיין נדרשת זהירות... אבל השמחה טובה לבב כבר מורגשת... ואז יש ככה חדוואת דשמעתא ומתחילים להתווכח בלימוד... להעלות כל מיני שאלות שהתעוררו השבוע... ויש דיונים... ואז יש כל מיני דברים מעניינים ככה להגדיל השמחה...

והפעם היה משהו מעניין!!!! ר' יענקלה כהן הדוד העליון של המשפחה... הוא תמיד דואג לחידושים מעניינים... ואכן סבא שלנו... (ראש השבט של התת בית אב שלנו) הגיע בליל שבת לראש השלחן והוא מגלה לתדהמתו חלה ענענקית באורך של ארבע מטר... הרביש'ע חלות לפי כל השיטות!!!! (היה צריך ארבע מפות רק בשביל לכסות אותה כדי לחם משנה) סבא הצביע על החלה הענקית בבת שחוק ו... ושאל: מה... מה זה?? ענה לו ר' יענקל: זה לחמי תודה!!!! מממממה? צעקה של תדהמה נפלטה מפי כולם... מה... לחמי תודה?? מה הקשר?? מסתי לחמי תודה הם בכזה גודל אדיר?? הרי אפילו הלחמי תודה חמץ שהם באמת גדולים... שכל אחד מהם עשוי מעשרון... זה אולי בגודל של חמשה טפחים...) קצת יותר מחצי מטר... (אבל פה זה חלה אדירה!!! אפילו לחם הפנים של מחר הוא הרבה יותר קטן...) (לחם הפנים הוא באורך של מטר וחצי... אורך כל חלה ה' טפחים ורחבה ה' טפחים), ואילו החלה הזו היא ההרבה יותר גדולה... בקיצור: מה מתברר?? שהדוד שלנו ר' יענקל הוא אף פעם לא מפספס... ותמיד בסוף השבוע של המשמרה הוא צריך לדאוג לעקשען וממצב... והשנה כשהוא בא להקריב קרבן תודה ככל שנה!! הוא החליט לעשות משהו מעניין... בדרך כלל לוקחים עשרה עשרון ומחלקים אותם לעשרה חלקים... עושים עשר חלות... ואז מקריבים את הקרבן התודה ומפרישים חלה אחת לכהן (והיות ואנחנו עצמנו כהנים... אז אוטומטית אנחנו לוקחים את זה לעצמנו) אבל היות ור' יענקל אוהב פרובוקציות... הוא באמת לקח עשרה עשרון וחילק לעשרה חלקים!! הכריש חלה אחת בצד בשביל הכהן!!! (דהיינו שזה מה שנקרא מורם מתודה...) את החלה הבודדת הזו הוא באמת אפה בנפרד... אבל את תשעת החלקים הנוספים הוא פשוט החזיר וחיבר בחזרה... ועשה מהם עיסה אחת שעשועה מתשע עשרון... (רק לשבר את האוזן: בלחם הפנים כל חלה עשויה משתי עשרון... וכאן זו חלה אחת שעשויה מתשע עשרון) והנה!!!! כעת סבא הגיע לעשות לחם משנה... ר' יענקל הגיש לו שתי חלות!!! החלה העליונה בגודל עשרון קלאסי!!! והחלה התחתונה תשע עשרון!!! אל תשאל איזה עקשען הלך פה... ויכוחים עד סוף הלילה... האם זה בסדר או לא... האם זה כשר או לא... לא היה הרבה זמן להתווכח כי הייבים לגמור את החלה האדירה הזו עד חצות ליל שבת!!! כמובן שסבא בצע על החלה העליונה... למרות שהיא יותר קטנה... כי ס"ס היא יותר חשובה... כי לה יש דין של מורם מתודה... וכל זה עוד חוץ מאיל התודה שצריך לגמור אותו עד חצות... ובל שבת!!! שמחר יש גם יום!! יש תמיד של שחר שעוד יש לנו סיכוי לזכות באחת מהעבודות... יש גם חילוק לחם הפנים... ובעזרה"ש לאחר עבודת המוספיין והבזיכין אז לראשונה אנחנו נשתה פה יין של לקוח מכסף מעשר וזו יהיה בני היכלא דכסיפין למחזי זיו דזעיר אנפיו יהון הכא בהאי תכא דביה מלכא בגילופין... ואז אנחנו נרוץ לטיש שלוש סעודות של הכה"ג אולי נזכה לקבל קצת שיריים מהמחצה לחם הפנים שנזכר הכה"ג...

מה יותר טוב? חסד שבחסד או

גבורה שבחסד??

בפרשה כולנו מתפעלים ממידת החסד והגמילות חסדים של רבקה... כל ילד חוזר מהגן עם הציורים והסיפור איך שהיא הישקתה את כל הגמלים וכו' וכו'... אבל אנחנו כמעט לא שמים לב שבהמשך הפרשה אנחנו פוגשים אצל רבקה גדלות נפש הרבה הרבה יותר משמעותית!!! תנחש מה???

ואליעזר עבד אברהם מגיע... מדבר כמה מילים... הולך לישון... קם בבוקר... ואליעזר מיד מבקש: שלחוני ואלכה לאדוני... לכן מתחיל לערבב את העניינים... תשב הנערה ימים או עשור אחר תלך... ואליעזר מסרב!! אל תאחרו אותי... שלחוני ואלכה לאדוני... נו... נקרא לנערה ונשאלה את פיה... התלכי עם האיש הזה??

ותאמר אלך!!! נקודה!! אני הולכת!! מוסיף רש"י ואומר: מעצמי, ואף אם אינכם רוצים!! שים לב: מדובר פה בנערה צעירה... רק אתמול, כשאליעזר הגיע ושם את הצמידים על ידה... מה כתוב?? ותרץ ותגד לבית אמא... רבקה'ה הקטנה רצה לאמא... מספרת הכל לאמא... כמו הילדה הקטנה שתחת הסניר של אמא... לא עברו שנים עשרה שעות!! ושוואלים אותה: התלכי עם האיש הזה?? ותאמר אלך!!! אני הולכת ברגע זה... שלום אמא... שלום אחים ואחיות... שלום חדרי האהוב... שלום שואבות... אני הולכת!

וכי יש לך-- "לך תמאצד וממולדתך ומבית אביך..." (יותר נכון אמך...) יותר גדול מזה?? איד?? איך רבקה הקטנה מסוגלת לעשות כזה צעד משמעותי כבזו נחרצות?? חוץ מזה... יש פה עוד נקודה: אצל רבקה רואים גישה מאוד נחרצת... אלך מעצמי!!! ואפילו אינכם רוצים... לא מצוין כזו התבטאות אצל אף אשה באותם דורות... איפה שמענו שאישה מופיעה מול משפחה ומודיעה להם חגיגת אני לוקחת את עצמי לידים ואני אפילו לא שואלת אתכם!!

והעניין הוא כך: בעל התניא אומר: שכידוע יש חסד שבחסד ויש חסד שבגבורה... חסד שבחסד זה אולי נשמע מאוד טוב... אבל דווקא זה דבר פחות חיובי... ולמה?? כי אדם שהוא חסד שבחסד הרעיון הוא שכל כולו חסד... כל כולו אוהב... מחבק... עוטף... מוותר... סולח... מכיל... הכל אצלו עיגולי פינות... דא עקא!!! שכן אדם כזה שכ"כ מחבק וכ"כ עוטף ומכיל... בדרך כלל הוא גם מחבק את עצמו ומכיל את עצמו וסולח לעצמו... וכתוצאה מזה הוא חסר עקביות להחריד ולא יוצא מהחסד שלו כלום... כי נכון שהיום הוא עשה חסד עם אחרים... אבל מחר הוא עושה חסד עם עצמו ונשאר במיטה כל היום... היום רבקה עשתה חסד עם אליעזר... מחר היא עושה חסד עם אחיה ואמא ונשארת בבית ימים או עשור... היום רבקה עשתה חסד עם יעקב... מחר היא עושה חסד עם עשיו... כזו סוג חסד לא שווה הרבה... זה חסד שבחסד!!!! זה חסד שהסתובב סביב עצמו ולא יוצא ממנו כלום... רבקה זה גבורה שבחסד!! היא עושה חסד... אבל זה חסד שהמניע שלו זה פחד יצחק!!! רבקה עושה חסד ממקום של חרה שזו הדרך הנכונה... והיא מתפעלת מהצדק ומשפט שמופגן מכל משפט וכל הנהגה של עבד אברהם ומאותו מקום של חסד היא מקבלת החלטה שכל כולה גבורה!!! אלך!!!! אני הולכת אחרי האיש הזה... ואני הולכת אחרי בשיא הגבורה... בעל כרחם... והיא מבהירה: אף אחד לא יניע אותי מזה... מכזה חסד יוצאת רבקה אמנו!!! כידוע: רבקה זה מלשון עול... הפרה יוצאת ברבקה... מי שידוע לעשות חסד ממקום של קבלת עול... מכזה חסד יוצא רבקה... מכזה חסד אפשר להתקדם הלילה ולהעמיד את הבית השני... את הבית של עמוד הגבורה שמשולב עם חסד...

